

תומפת לתקונא שני ותשעה. - קיג ע"א

היה בו מצד הטוב, שלפעמים נפרד טוב מרע, ומשם הם הגרים, ומשום זה הספּטְבָּל מבל צד עד ששים רבים ולא ראה שם גור שיוצא מפּנו, ורק את המצרי. אחר כך מה כתוב? ואם לא תטיב, אל תקרי ואם אלא ואם, שהוא יתר שאות ויתר עז. לפתח חטא רבען, מה זה רבען? אלא כי תראה חמור שעניך רבען וכו', שהוא לא יכול לשאת על כחפו חמרת התורה, לא יכול לשאת על הפלכות בגולות, וחדלות מזוב לו, פאן הראה לךן שעתדים ישראל להיות ברקע בגולות, עני ורכב על חמור, שיחיו בחמור, שמשאו על כחפו מעל המש בגולות ומכבר הפלאה, וזהו רבען תחת משאו - בגולות, ובני קין שהיו עשרים וחמשים כמלכים בחזק רב, ומשום זה אמר אם תפיטיב שתא, הלא אם תפיטיב להיות שתא לעני ישראלי, שהם כבדים במשוא כבד יכפו ממען, אני אסבל את בגין בעולם ומאירך עליהם, ואם לא - לפתח חטא רבען, לשער הגיהנם נפתחה, לטל נקמה מפרק ומכביר. אמר רבבי שמואן: ברוך בני לעתיק בנים, שהרי רוח הקודש התעוררה אליו לגלות כאן חדשים שלא נודעו עד עתה. אמר: וداع זהו קול דמי אחיך צעקים אליו, אותן דמים של ישאל, שעתדים לנצל אותך בני קין, ערב רב, החיבים הרשעים בגולות, וזהו כי מלאה הארץ חמס מפניים, וזהו ההרג של קין אל הכל, שעני חשוב במתה.

ניתן מזמן ימים וננו, פתח רב שמעון ואמר: מה זה מזמן ימים? אלא מאותו מקום שעתיד לומר

רע ומפני איןון גרים, ובгинן דא אספּטְבָּל מבל סטרא עד שני רבוא, ולא חזא תפּון גיורא דגפיק מגיה, וינק את המצרי.

ולבדת מה כתיב ואם לא תטיב, אל תקרי ואם אלא ואם, דאייהו (שם ט) יותר שאות ויתר עז, לפתח חטא רבען, Mai רובץ, אלא (שמות כג ח) כי תראה חמור שנאך רובץ וככו, דאייהו לא יכיל למסבל על בתפוי חמור דאוריתא, לא יכיל למסבל עלייה עוז מלכות בגלוותא, וחדלה מזוב לו, הכא אחיזי לקין דעתידין למחיי ישראל בדורק באגלוותא, עני ורוכב על חמור, דיהוון כחמור משאוי על בתפוי, מעול המש בגלוותא ומפובד המלאה, וכא אייה רובץ פתח משאוי בגלוותא, ובנו דקין דהו עתירין ותקיפין במלכים בתוקפה סגיא, ובгинן דא אמר הלא אם תפיטיב שתא, הלא אם תפיטיב למחיי שתא לעני ישראל דanine בבדים במשוא כבד (יבבו ממען), אנא אספיר לביריך בעלמא, ומאריך עלייהו, ואם לאו, לפתח חטא רבען, לתרעה דגיהנם ארפתחת, לנטה ניקמא מנה ומכירה.

אמר רבבי שמואן, בריך בריך לעתיק יומין, דהא רוח קדשה אתעד לגבך, לגלהה הכא חדושים דלא אשתחמודע עד השטא, אמר ודאי דא אייה (בראשית ד) קול דמי אחיך צועקים אליו, איןון דמים דישראל, דעתידין למגוז לון בניו דקין ערב רב רשייעיא חייביא בגלוותא, וכא אייה (שם ו י) כי מלאה הארץ חמס מפניהם, וכא הוא קטולא דקין להבל דענין חשוב במתה.

וידע (דף קיג ע"ב) מזמן ימים וגומר, פתח רב שמעון ואמר Mai מזמן ימים, אלא מה הוא אחר דעתיד למיימר ביה (שם ו י) קץ כלبشر בא לפני, (איוב כח ג) קץ